

konfereret med om Sagen, havde jeg hørt et eenstemmigt Dnske; men jeg boer kun paa en enkelt Blet, og det er altsaa ganske naturligt, at der paa andre Steder i Sjælland, mulig i de ærede Udvalgsmedlemmers nærmeste Bekjendtskabskreds, kan herske andre Meninger end den, jeg har udtalt. Men da jeg nu har den personlige Mening, at man ønsker noget Saadant, som jeg har udtalt, har jeg tilladt mig at fremsætte det som Forslag. Det staaer jo ethvert af de ærede Medlemmer frit for at stemme for eller imod det, eftersom man maatte ansee det for heldigt eller uheldigt. At man ikke skulde kunne tage Hensyn til Dnsker, kan jeg aldeles ikke gaae ind paa. Den ærede Ordfører mener, at man kun skal bryde sig om det Hensigtsmæssige, ikke om, hvad der ønskes. Jeg troer imidlertid, at fornuftige Folk vilde ikke Andet, end hvad de ansee for hensigtsmæssigt. — Hvad den større eller mindre Bekostning angaaer, skal jeg ikke gaae videre ind derpaa. Gaaer det ærede Thing ind paa det Forslag, som er fremsat fra det ærede Udvalgs Side, vil det vist ogsaa gaae ind paa at votere de deraf følgende Udgifter; gaaer man derimod ind paa det Forslag, som Regjeringen har stillet, eller paa det Forslag, som jeg er fremkommen med for det Tilfælde, at Regjeringens Forslag ikke skulde finde Bifald, anseer jeg det ogsaa for en Selvfølge, at de Udgifter, som deraf følge, ville blive udbredede af Overformynderikasserne eller af Debitorerne eller paa hvilken som helst anden Maade det under Forhandlingerne maatte vise sig hensigtsmæssigt at ordne Sagen.

Formanden: Den tredie Landstingsmand for 8de Kreds har Ordet.

Brocksdorff: Den ærede Formand mener vistnok den 4de for 8de Kreds. Da det er kommet under Dmtale her, hvad der skulde være Folkestemningen i Sjælland med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, skal jeg allerførst forudstikke, at jeg, da jeg hørte den ærede Landstingsmand, som sidst havde Ordet, ikke opfattede ham saaledes, som om han troede at repræsentere hele Folkestemningen i Sjælland, men saaledes som han nu nærmere har forklaret

det. Forsaavidt jeg kan have noget Kjendskab til Folkestemningen i Sjælland — og mit Kjendskab i saa Henseende er naturligvis meget begrænset — troer jeg ikke, at Spørgsmaalet tidligere har ligget for saaledes, som det nu foreligger os. Jeg mener ganske i Overensstemmelse med, hvad den ærede 1ste Landstingsmand for 11te Kreds (Rosenhorn = Teilmann) udtalte, at man har antaget, at Overformynderierne skulde blive forbedrede i langt mindre Kredse, og hvorfor? Fordi man troede, at Laanebestyrelserne skulde følge med. Men her er jo foreslaaet noget ganske Andet, nemlig en Soudring imellem disse. Der er derfor ikke fremkommet noget Klart i denne Retning, forsaavidt Folkestemningen er mig bekjendt. Saavidt jeg veed, har man staaet i den Formening, at naar Laanebestyrelserne og Overformynderibestyrelserne skulde forenes, det da skete antsviis. Det har ogsaa en Tidlang været min Mening, at det burde være saaledes; men de Grunde, som ere anførte i Udvalgets Betænkning, have været overbevisende for mig, saa at ogsaa jeg nu troer, det er det Bedste, naar Laanebestyrelserne ordnes antsviis og Overformynderierne derimod blive mere koncentrerede. Jeg kan ikke Andet end antage, at den Sikkerhed, som derved opnaaes, navnlig med Hensyn til Revisionen af Overformynderivæsenet, er saa stor og vigtig, at den maa lægge et overveiende Lod i Vægtsskaalen med Hensyn til Bedømmelsen af dette Forhold. — Naar den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Ingerslev) har udtalt sig om, hvorvidt der enten skulde være eet Overformynderi for hele Kongeriget, eller eet for Kjøbenhavn og eet for det øvrige Land, saa maa jeg tilstaae, at jeg i det Stykke nærer nogen Tvivl om, hvad der skulde være det Rigtige. Jeg er dog ikke utilbøielig til at troe, at om det end er et almindeligt Dnske, at der for Kongeriget med Undtagelse af Kjøbenhavn kun blev oprettet eet Overformynderi — hvilket jeg antager er det Rigtigste — vil man vist ikke — idetmindste ikke i Almindelighed — ønske at træde i Forbindelse med Overformynderiet for Kjøbenhavn. Den ærede Landstingsmand har jo ogsaa udhævet, hvad der ligeledes staaer i Udvalgets Betænkning, at den Reservecassend, som er op-